

reaukratiske regler. Det er ikke meningen, at et i forvejen meget, meget kompliceret retsområde, som lejelovgivningen er, fordi den her aftalefrihed, som burde herske, fuldstændig er blevet forpestet, skal negligeres og gøres endnu sværere, end det i forvejen er.

Som det måske er gået op for de fleste, vil Det Konservative Folkeparti ikke støtte forslagene.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi siger tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

Helt overordnet vil jeg sige om de tre beslutningsforslag, at der på mange måder umiddelbart er et godt sigte både om at sikre lejerne rimelige vilkår og bl.a. også om at styrke beboerrepræsentationerne. Men når vi står og ser på hele det samlede billede, føler vi måske også, at det er blandede bolsjer. Der er ting, som vi støtter og synes er positive, og der er også nogle ting, som vi har sværere ved at leve med.

Kl. 21.45

Jeg vil også tage det lidt fra en ende af uden at blive helt så prisværdig grundig, som Dansk Folkepartis ordfører var.

Hvad angår B 23, synes vi som sagt, at sigtet er ganske positivt, og vores princip er egentlig som udgangspunkt, at hvis man på nogen måde kan sikre en form for ensartet retsstilling for lejere, uanset om de er i den almene sektor eller i den private sektor, så var det måske en meget god idé. Det er jo mere betryggende for lejerne, og man kan også sige, at det egentlig er mere logisk og konsekvent, at hvis man f.eks. mener, at ind- og fraflytningsrapporter er en god idé i den almene sektor, så er de det måske også i den private sektor; i hvert fald synes jeg, det er problematisk, hvis man mener, det kun gælder det ene sted og ikke det andet sted. Så helt overordnet synes jeg, det er en linje, vi i hvert fald vil tale for.

Så er der hele spørgsmålet om de høje fraflytningsomkostninger, og hvorvidt man skal sætte et krav ind om normalistandsættelse i stedet for nyistandsættelse. Vores udgangspunkt er jo også, at aftalefriheden sådan set er meget god, men indimellem kan man jo være nødt til at fravige det, men det skal der jo så være en rigtig god grund til. Noget af det, vi måske savner lidt, er mere – hvad skal man sige – fast grund under fødderne for at kunne sige, at der er så stort et

problem på det her område med store flytteomkostninger, at det faktisk berettiger, at man laver et indgreb på det her område og fraviger aftalefriheden. Det vil vi være åbne for at se på, men vi mangler dokumentation, eller man kan sige mere fast grund under fødderne.

Så er der spørgsmålet om godtgørelse for eget arbejde, og det er måske et af de steder, hvor vi er mere skeptiske. Der bliver i beslutningsforslaget talt om, at det er noget, man kan få i forbindelse med istandsættelse, når det gælder andre boformer. Det har vi i hvert fald brug for at vide noget mere om for at retfærdiggøre den her udvidelse, for umiddelbart ser vi ikke det store behov. Vi mener egentlig, at i det omfang lejerne får mulighed for at gøre arbejdet selv, er det jo et valg, den enkelte lejer træffer, og i sig selv sparer det lejeren for udgifter til en håndværker. Så på den baggrund er det et af de forslag, vi måske betragter som overflødige.

Så er der spørgsmålet om priskonkurrence. Det er der sagt rigtig meget om, og det er jo sådan helt den omvendte verden, at det er venstre side af salen, der taler om konkurrence, og højre side af salen, der sætter hælene i, så det er jo helt mystifistisk.

Men i vores tilfælde synes jeg under alle omstændigheder, at det er en god idé at se på, om der kan skabes konkurrence, hvis der er et behov, og under alle omstændigheder kan man sige, at princippet om bedste og billigste tilbud tror jeg sådan set er både i lejers og udlejers interesse, og jeg tror måske ikke, man skal se så stift på det og se det som en kamp eller et opgør mellem udlejer og lejer på det her område. Sådan som det står beskrevet i forslaget, ser vi det som et rimelig enkelt tiltag, der kunne være udmærket, og ikke den store bureaukratisering, som jeg lidt forstår at regeringspartierne ser det som.

Med hensyn til B 24 og styrkelsen af beboerrepræsentationerne er vi sådan overordnet positive. Det gælder bl.a. deres mulighed for at indbringe sager om mangler. Hele princippet om at indføre nogle sanktioner – uden at jeg vil tage stilling til det helt konkrete på de enkelte områder, for det skal man, synes jeg, arbejde mere med i udvalget – synes jeg giver meget god mening, hvis der vitterlig er et problem med, at man ikke tager beboerrepræsentanterne alvorligt.

Igen når vi frem til priskonkurrencen, og der gælder sådan set det samme synspunkt, som jeg omtalte før. Der, hvor vi har en stærk reservation, er forslaget om at give beboerrepræsentation